

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 94/2019
06.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... број ..., коју заступа као пуномоћник Младен Влашић, адвокат из ..., ул. ... број ..., одлучујући о жалби предлагача поднетој против решења Управног суда Р4 у 159/2019 од 20.06.2019. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 06.09.2019. године

РЕШЕЊЕ

I ЖАЛБА СЕ УВАЖАВА и ПРЕИНАЧУЈЕ решење Управног суда Р4 у 159/2019 од 20.06.2019. године, тако што се:

Усваја приговор предлагача и утврђује да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету I-3У 4699/18.

Налаже се судији известиоцу у предмету Управног суда I-3У 4699/18 да, у року од два месеца од дана достављања овог решења Управном суду, одлучи о предлогу АА за доношење допунског решења о трошковима поступка, као и да, у року од 30 дана по истеку претходно наведеног рока, обавести председника Управног суда о предузетим радњама.

Обавезује се Република Србија да предлагачу на име трошкова по приговору исплати износ од 6.000,00 динара, који ће бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, у року од 15 дана од дана подношења захтева за исплату.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Република Србија да предлагачу на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 12.000,00 динара, који ће бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, у року од 15 дана од дана подношења захтева за исплату.

Образложење

Предлагач АА је преко Управног суда, дана 28.06.2019. године, поднела Врховном касационом суду жалбу против решења Управног суда Р4 у 159/2019, којим је одбијен њен приговор ради убрзања поступка у предмету Управног суда I-3У 4699/18, као и захтев за накнаду трошкова поступка.

Предлагач у жалби наводи да у ожалбеном решењу није оцењено целокупно трајање поступка који није окончан ни после више од 12 година. Поред тога, указује на потпуну неактивност суда у периоду од 17.09.2018. године, када су суду достављени списи предмета са одговором на тужбу туженог органа, до 27.05.2019. године, када је изјављен приговор ради убрзања поступка, као и на то да је предлагач АА ушла у ... годину живота и да је веома лошег здравственог стања. Позивајући се на праксу Врховног касационог суда и Европског суда за људска права у предметима за утврђивање повреде права на суђење у разумном року, предлагач предлаже да Врховни касациони суд уважи жалбу, утврди да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у управном спору пред Управним судом у предмету I-3У 4699/18, наложи поступајућем судији процесне радње којима ће се делотворно убрзати поступак и предлагачу накнадити трошкови поступка по приговору и жалби.

Поступајући по жалби предлагача, у смислу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95... 106/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) и нашао да је жалба основана.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Одредбом члана 18. став 3. Устава Републике Србије, прописано је да се одредбе о људским и мањинским правима тумаче у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и изразу одлуке.

Ожалбеним решењем је одбијен приговор предлагача ради убрзања поступка у предмету Управног суда I-3У 4699/18, као неоснован, са образложењем да предмет спора није хитне природе, да је тужба поднета Управном суду 19.03.2018. године, а жалба у управном поступку изјављена 08.11.2017. године, па се протек рока од изјављивања жалбе до дана подношења приговора 27.05.2019. године, не може сматрати неразумно дугим трајањем поступка, посебно имајући у виду да није

постојала неактивност суда и да је подносилац приговора поднеском од 04.06.2018. године проширио тужбу на новодонети акт.

Врховни касациони суд је нашао да је Управни суд погрешно закључио да није повређено право предлагача на суђење у разумном року. Наиме, анализа суђења у разумном року мора бити свеобухватна, јер кашњење у току одређене фазе поступка може бити допуштено под условом да укупно трајање поступка није прекорачено (став 36. у пресуди Европског суда за људска права од 18.12.1983. године у предмету *Preto i dr. protiv Italije*, број 7984/77). С друге стране, околност да су радње у одређеној фази поступка предузимане у разумно прихватљивим размацима, нема значаја за предлагача ако се неразумно дуго суди у другој фази поступка или ако поступак у целини неразумно дуго траје. Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да се при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предмета суђења, а поред осталог и целокупно трајање поступка. Стога, уколико странка тражи заштиту права на суђење у разумном року у управном спору указујући на дуго трајање поступка у целини, не сме се занемарити трајање управног поступка који је претходио подношењу тужбе. Како поступак у управним стварима започиње пред управним органима или другим органима управног решавања, а у случају подношења тужбе се правноснажно окончава пред Управним судом, све то време до доношења правноснажне одлуке постоји за странку одређена правна несигурност, па се приликом оцене повреде права на суђење у разумном року у управним стварима управни поступак и управни спор посматрају као интегрална целина.

У овом конкретном случају, управни спор је покренут тужбом због ћутања управе, односно због неодлучивања о жалби тужиле АА, овде предлагача, коју је поднела 08.11.2017. године, али се ради о поступку извршења решења о рушењу помоћног објекта предлагача који је покренут 2006. године, а да још увек није правноснажно решено питање извршности решења којим је предлагачу наложено рушење помоћног објекта (ограде). Стога је у ожалбеном решењу погрешно оцењено да се почетак рока релевантног за утврђивање повреде права на суђење у разумном року рачуна од 08.11.2017. године, као дана подношења жалбе. Врховни касациони суд је такође имао у виду да је пресудом Управног суда I-3У 4699/18 од 11.07.2019. године, тужба уважена, оспорено другостепено решење поништено и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање, тако да управни поступак и даље траје, па се за предлагача продужава неизвесност о исходу поступка. Иако је Управни суд у предмету I-3У 4699/18 донео одлуку о тужби, тужила (овде предлагач) је 29.07.2019. године поднела предлог за доношење допунског решења о трошковима поступка о коме није одлучено. Под окончањем поступка подразумева се одлучивање не само о главној ствари, већ и о свим споредним захтевима који су у току поступка постављени, а у које спадају и трошкови поступка.

Полазећи од свега изложеног, Врховни касациони суд је, на основу члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, усвојио жалбу предлагача и преиначио првостепено решење Управног суда тако што је утврдио да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету I-3У 4699/18.

Како је овим решењем утврђена повреда права на суђење у разумном року у предмету у коме није решен предлог за доношење допунског решења о трошковима поступка, Врховни касациони суд је одредио рок од два месеца за одлучивање о том предлогу, у смислу члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року, сматрајући да ће се на тај начин постићи сврха заштите права на суђење у разумном року у предметном управном спору.

Одлука о накнади трошкова предлагачу за састав приговора и жалбе од стране адвоката донета је на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом одредаба члана 153. став 1, члана 154. и члана 163. став 1. Закона о парничном поступку, а према Тарифном броју 13 Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката.

Судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења жалба није дозвољена

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић